

“Els pediatres de Catalunya publiquen fora”

Utility of FilmArray Meningitis/Encephalitis Panel during Outbreak of Brainstem Encephalitis Caused by Enterovirus in Catalonia in 2016

Launes C¹, Casas-Alba C¹, Fortuny C¹, Valero-Rello A, Cabrero M, Muñoz-Almagro C¹

¹ Hospital Sant Joan de Déu. Esplugues de Llobregat. Barcelona
J Clin Microbiol. 2017;55(1):336-38.

A l'abril del 2016 es van observar a Catalunya els primers casos d'encefalitis de tronc, que es van relacionar amb un increment de detecció d'enterovirus (EV) en aspirats nasofaríngeos (ANF) i/o en femta. La detecció dels EV és difícil en mostres estèrils com líquid cefalorraquídi (LCR) o sang. En l'LCR, els EV rarament s'aïllen per cultiu o es detecten per PCR, a causa de la baixa càrrega viral en aquest fluid.

En aquesta carta es publica com es va realitzar la tècnica de detecció d'EV amb el FilmArray meningitis/encefalitis (FA-M/E) i la seva utilitat diagnòstica.

En l'estudi es van incloure els primers vint pacients (edat mitjana de 27 mesos) ingressats amb diagnòstic clínic d'encefalitis de tronc o encefalomièlitis. El protocol diagnòstic consistia en cultius bacterians de sang i LCR, PCR per herpes simple 1 i 2 en LCR i PCR per EV en plasma i LCR. També es va fer un estudi per PCR d'EV en ANF i femta (totes positives). En LCR, la PCR per EV va ser negativa en totes, mentre que fent servir el FA-M/E va ser positiva en quatre. Aquestes mostres corresponien a pacients en què la recollida va ser més propera a l'inici dels símptomes que a la resta, però la dada no va ser estadísticament significativa. Tampoc no hi havia diferències en la gravetat del quadre clínic. Al Centre Nacional de Microbiologia de Madrid es van genotipar els EV en 19 mostres, i van ser identificats com EV-A71. Respecte a la utilitat del FA-M/E, sembla que té més sensibilitat per detectar càrregues virals baixes que altres procediments.

Migrant women living with HIV in Europe: are they facing inequalities in the prevention of mother-to-child-transmission of HIV?: The European Pregnancy and Pediatric HIV Cohort Collaboration (EPPICC) study group in EuroCoord

Favarato G, Bailey H, Burns F, Prieto L, Soriano-Arandes A¹, Thorne C

¹ Hospital Vall d'Hebron. Barcelona
Eur J Public Health 2018;28(1):55-60.

Durant l'embaràs és recomanable l'actuació precoç per evitar la transmissió del VIH de la mare al fill (TMF). Les dones migrants que viuen a Europa

potser troben dificultats per accedir a les proves diagnòstiques i al tractament de la infecció per VIH, per diverses barreres de tipus social, cultural o idiomàtiques.

Les dades provenen del grup d'estudi *European Pregnancy and Paediatric HIV Cohort Collaboration* (EPPICC), que han estudiat 11.795 dones embarassades que van donar a llum en deu països europeus del 2002 al 2012. El 79% (9.317) ho van fer al Regne Unit i a Irlanda, el 10,1% (1.188) a Espanya i el 10,9% restant (1.290) a altres països europeus.

Del total, el 79,9% (9.421) eren dones migrants, la majoria de l'Àfrica subsahariana (ASS). La proporció de migrants va augmentar del 76,3% en el període comprès entre 2002 i 2006 al 83,8% en el de 2007-2012. A Espanya, el 20,7% provenien d'ASS i el 9,8% de Llatinoamèrica.

Van ser diagnosticades de VIH durant la gestació 4.134, la majoria de vegades (48,6%) amb CD4 <350 cel/ul.

Les dones migrants són diagnosticades en general al final de la gestació, però tenen una bona resposta al tractament. Un bon accés a cures prenatales permet la implementació de mesures de prevenció de la TMF i millora l'evolució de la malaltia de mares i fills.

Oral health training, knowledge, attitudes and practices of primary care paediatricians: a European survey

Hadjipanayis A, Grossman Z, Del Torso S, Michalidou K, Van Esso D¹, Cauwels R

¹ Centre d'Atenció Primària Muntanya. Barcelona
J Clin Microbiol. 2017;55(1):336-8.

L'objectiu d'aquest estudi era avaluar la formació, els coneixements, les actituds i la pràctica dels pediatres d'atenció primària europeus en salut bucodental (SBD). Els pediatres van ser convidats a contestar una enquesta via web, a la qual van respondre només el 54,3%.

L'educació en SBD dels que van respondre provenia principalment de formació continuada i experiència pràctica (51%), més que de les assignatures de la facultat o de la formació durant la residència (33%). El 24% dels que van contestar no sabien que els primers signes de càries són taques blanques a la superfície de les dents.

Encara que el 98,8% dels pediatres revisen l'estat de SBD dels infants, només el 52% se senten segurs en el diagnòstic de càries. Una gran proporció de pediatres (43%) recomanen una primera visita a l'odontopediatre al voltant dels 3 anys i només el 7% ho recomanen abans de l'anys.

En conclusió, els pediatres estan familiaritzats en la majoria dels aspectes de la SBD, però no estan segurs de la identificació dels factors de risc. La salut oral és un component essencial de la salut general que influeix en aspectes funcionals, psicològics i socials del benestar general infantil, i el pediatre és qui millor pot vetllar en tots els casos. Els programes de postgrau en pediatria haurien d'incorporar formació bàsica en salut bucodental.

Insulinoma: A Rare Cause of Hypoglycemia in Childhood

Escartín R¹, Brun N¹, García-Monforte MN, Ferreres JC, Corripio R¹

¹ Hospital Parc Taulí. Sabadell. Barcelona
Am J Case Rep. 2018;19:1121-25.

Presentació d'un cas clínic d'un noi d'11 anys, diagnosticat d'insulinoma. Aquest tipus de tumor pancreàtic neuroendocrí és extremament rar, especialment en la infància. La seva incidència és d'1 a 4 casos per un milió de persones/any, la majoria en adults.

El motiu de consulta van ser episodis autolimitats de mareig i canvis de conducta en un període de 3 mesos, atribuïts d'entrada a problemes psicològics (recent separació dels pares). A l'hospital es va confirmar hipoglucèmia no cetònica. L'anàlisi sanguínia en dejú va mostrar insulinèmia molt elevada durant la hipoglucèmia. La resta d'anàlisis van ser normals. L'ecografia abdominal no va detectar lesions, però la TC abdominal amb contrast va mostrar una lesió d'uns 11 mm de diàmetre en la conjunció del cos i la cua del pàncrees, compatible amb insulinoma. També es va practicar una ecografia endoscòpica i punció amb agulla fina, que va confirmar un tumor benigne neuroendocrí.

Encara que existeix com a alternativa quirúrgica, la tècnica de l'ablació amb etanol guiada per ecografia endoscòpica (en adults, quan la cirurgia està contraindicada), en aquest cas l'equip quirúrgic va optar per l'extirpació per laparoscòpia. L'enucleació no va ser possible, i es va procedir a l'extirpació parcial del pàncrees.

L'estudi histològic va mostrar teixit pancreàtic neuroendocrí ben diferenciat. El postoperatori immediat i posterior va ser normal, amb normalització dels nivells de glucosa. En els controls posteriors el pacient continua bé i no ha desenvolupat intolerància als hidrats de carboni.

Adela Retana, Maria M. Mercadal-Hally